

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Idy Hanzelovej a členiek JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľa **I. G.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni - ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **preskúmanie rozhodnutia odporkyne** č. X. zo dňa 27. decembra 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/41/2008-32 zo dňa 5. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. júna 2008 č. k. 12Sd/41/2008-32, **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 27. decembra 2007, ktorým odporkyňa podľa § 293e ods. 2 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len ZSP) v znení zákona č. 244/2005 Z.z. zvýšila navrhovateľovi invalidný dôchodok na 6.142,-Sk (203,88,-€) mesačne od 2. júla 2005 s odôvodnením, že invalidný dôchodok sa podľa § 263 ods. 9 ZSP v znení zákona č. 721/2004 Z.z. považuje od 1. januára 2005 za starobný dôchodok v sume, v akej patril do 31. decembra 2004, tento sa vypláca po 31. decembri 2004 zo základného fondu starobného poistenia a invalidný dôchodok navrhovateľa nezanikol, preto mu naďalej patrí.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že mal za preukázané, že napadnutým rozhodnutím bol navrhovateľovi o 8,85% zvýšený invalidný dôchodok podľa § 293e ZSP v znení zákona č. 244/2005 Z.z. Poukázal na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1So 48/06 zo dňa 21. augusta 2007, podľa ktorého k zániku nároku na invalidný dôchodok u navrhovateľa nedošlo a odporkyňa mala v prechádzajúcom rozhodnutí podľa § 293e ZSP zvýšiť invalidný dôchodok a do odôvodnenia rozhodnutia uviesť, že tento sa podľa § 263 ods. 9 ZSP považuje za starobný dôchodok. Konštatoval, že podľa § 263 ods. 9 ZSP v znení zákona č. 721/2004 Z.z. invalidný dôchodok, ktorého poberateľ pred 1. januárom 2004 dovŕšil vek najmenej 60 rokov, ak ide o muža, sa považuje od 1. januára 2005 za starobný dôchodok a teda u navrhovateľa došlo k zmene priamo zo zákona.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie s odôvodnením, že odporkyňa bola viazaná právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý však nerešpektovala a krajský súd sa znovu účelovo dopustil tej istej chyby, keď rozhodnutie odporkyne potvrdil. Odporkyňa vytýkala, že mu bol dôchodok zvýšený len o percentá valorizácie, ale nebol posúdený a priznaný materiálny obsah jeho nároku. Žiadal, aby mu odporkyňa doplatila straty a finančnú ujmu s platnosťou od 1. januára 2005 a poukázal i na vyjadrenie riaditeľa sekcie dôchodkového poistenia odporkyne, podľa ktorého v prípade nároku na dva dôchodky, invalidný aj starobný, sa bude vyplácať ten, ktorý je vyšší a na nižší dôchodok nárok zanikne.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla potvrdiť rozsudok krajského súdu ako vecne správny. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1So 48/06 zo dňa 21. augusta 2007, ktorým bol zmenený rozsudok krajského súdu sp. zn. 12Sd 379/2005 zo dňa 24. marca 2006 tak, že rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 2. júna 2005 bolo zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie s odôvodnením, že k zániku nároku na invalidný dôchodok nedošlo a odporkyňa mala podľa § 293e ZSP zvýšiť invalidný dôchodok a do odôvodnenia uviesť, že tento sa podľa § 263 ods. 9 ZSP považuje za starobný dôchodok. Zdôraznila, že týmto právnym názorom sa pri vydaní rozhodnutia zo dňa 27. decembra 2007 riadila a preto odvolacie námietky navrhovateľa nepovažovala za opodstatnené. Dodala, že navrhovateľ ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia nepožiadaval o starobný dôchodok a preto nie je možné použiť navrhovateľom citované ustanovenie § 263 ods. 10 ZSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s §10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie

prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V prejednávanej právnej veci je nesporné, že rozhodnutím z 27. decembra 2007 bol navrhovateľovi zvýšený invalidný dôchodok o 8,85% podľa § 293e písm. c/ zák.č. 461/2003 Z.z. v znení zák.č. 244/2005 Z.z. Tento invalidný dôchodok je podľa § 263 ods. 9 zákona od 1. januára 2005 považovaný za dôchodok starobný. Odporkyňa rozhodla v súlade so zákonom a krajský súd dôvodne jej rozhodnutie potvrdil.

Odvolací súd však poukazuje na to, že navrhovateľovi nič nebráni, aby si podal žiadosť o starobný dôchodok prostredníctvom príslušnej pobočky a po výpočte výšky tohto dôchodku odporkyňa posúdi, ktorý dôchodok je pre navrhovateľa vyšší (§ 263 ods. 10 zákona). Pokiaľ však navrhovateľ takú žiadosť nepodá, odporkyňa nemá dôvod porovnávať možnú výšku starobného dôchodku s poberaným invalidným dôchodkom považovaným za dôchodok starobný. Navrhovateľ v konaní o preskúmanie rozhodnutia o výške valorizácie nemôže žiadať o preskúmanie iného rozhodnutia, než ktoré odporkyňa v skutočnosti vydala.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

